

10 Οκτωβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 499/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Η παράγραφος 2 του Άρθρου 146 — Προσβολή απόφασης περί χορηγήσεως συντάξεως συγκεκριμένου ύψους σε άλλον — Προφανής έλλειψη εννόμου συμφέροντος του αιτητή.

5

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβάζεται ως σύνολο.]

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή.

10

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου, ημερομηνίας 21.4.92, με την οποία διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος ως Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου.

15

Α. Αλεξάνδρου για Τ. Παπαδόπουλο, για τον Αιτητή.

Π. Πολυβίου, για το Καθ' ου η αίτηση.

20

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Το καθ' ου η αίτηση, Διοικητικό Συμβούλιο του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, αποφάσισε στις

25

21.4.92 να διορίσει το ενδιαφερόμενο μέρος, Χ. Παπαδόπουλο ως Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή του Ιδρύματος μέχρι 30.6.92. Με μεταγενέστερη απόφαση του, στις 26.6.92, το Συμβούλιο παρήρτεινε την υπηρεσία του ενδιαφερομένου μέρους στην ίδια θέση μέχρι 31.10.92. Μετά την αφυπηρέτηση του ενδιαφερομένου μέρους το Συμβούλιο αποφάσισε πως τα συνταξιοδοτικά του ωφελήματα θα έπρεπε να διευθετηθούν βάσει της απόφασης του της 21.4.92 σύμφωνα με την οποία, εφόσον ο κ. Παπαδόπουλος εκτελούσε καθήκοντα γενικού διευθυντή θα έπαιρνε τον μισθό της θέσης. Κατά συνέπεια η διεύθυνση του ιδρύματος παραχώρησε στον Χ.Παπαδόπουλο συνταξιοδοτικά ωφελήματα της θέσης γενικού διευθυντή.

Για να συμπληρωθεί η εικόνα των γεγονότων αναφέρω πως η διεύθυνση εφάρμοσε τον Καν.7 της Κ.Δ.Π. 205/87, οι διατάξεις του οποίου προβλέπουν πως ο συντάξιμος μισθός είναι ο βασικός τελευταίος μηνιαίος μισθός πριν την αφυπηρέτηση.

Ο αιτητής προσέβαλε με δυο προσφυγές του, 515/92 και 536/92, τις πιο πάνω αποφάσεις του Συμβουλίου με τις οποίες το ενδιαφερόμενο μέρος είχε διοριστεί και επαναδιοριστεί αναπληρωτής γενικός διευθυντής. Όμως, στις 10.12.94 απέσυρε τις προσφυγές.

Με την κρινόμενη αίτηση ο προσφεύγων προσβάλλει την απόφαση του Συμβουλίου να παραχωρήσει στο ενδιαφερόμενο μέρος συνταξιοδοτικά ωφελήματα της θέσης γενικού διευθυντή. Εισηγείται πως η απόφαση ελήφθη κατά παράβαση του νόμου και των κανονισμών γιατί το ενδιαφερόμενο μέρος δεν εδικαιούτο σε αυτά τα συνταξιοδοτικά ωφελήματα, δεδομένου ότι υπηρέτησε για ελάχιστο χρονικό διάστημα ως αναπληρωτής γενικός διευθυντής. Δεν κατείχε δηλαδή την οργανική θέση γενικού διευθυντή.

Το προκαταρκτικό ζήτημα που εγείρουν οι συνήγοροι του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου και του ενδιαφερομένου μέρους, είναι πως ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος να προωθήσει την παρούσα προσφυγή. Το άρθρο 146.2 του Συντάγματος προβλέπει το εξής:

"146.2 Η προσφυγή ασκείται υπό παντός προσώπου, του οποίου προσεβλήθη ευθέως διά της αποφάσεως, της πράξεως ή της παραλείψεως ίδιον, ενεστώσ έννομον συμφέρον, όπερ κέκτηται τούτο είτε ως άτομον είτε ως μέλος κοινότητος τινός."

Από τα γεγονότα, που αναφέρω πιο πάνω, νομίζω πως δεν

χωρεί καμιά αμφιβολία πως ο αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλλει την επίδικη απόφαση. Τα συνταξιοδοτικά ωφελήματα του ιδίου δεν επηρεάζονται με οποιοδήποτε τρόπο από την απόφαση του Συμβουλίου. Παρενθετικά, σημειώνω πως ο αιτητής έχει ήδη αφυπηρετήσει με όλα τα συνταξιοδοτικά του ωφελήματα. Το στοιχείο που αιωρείται στην προσφυγή είναι το έντονο προφανώς προσωπικό του παράπονο για το διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους ως αναπληρωτή γενικού διευθυντή, τον οποίο όμως προσέβαλε δυο φορές, για να αποσύρει τελικά τις προσφυγές. Συνεχίζει τώρα να εκδηλώνει την πικρία του ενάντια στην απόφαση του Συμβουλίου να παραχωρηθούν στο ενδιαφερόμενο μέρος τα συνταξιοδοτικά ωφελήματα της θέσης γενικού διευθυντή. 5 10

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του αιτητή που θα υπολογίσει ο Πρωτοκολλητής και θα εγκρίνει το Δικαστήριο. 15

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα σε βάρος του αιτητή.*